

ся пуца на домашно добытче отъ старый сой. *ib.* p. 268. Добытъкъ отъ по-дребевъ ошуръ може да ся пуца за заплодываніе по-рано отъ по-ядрый. *ib.* 73 p. 271.

Ошұрж са ил. св. Ахъ, да ся ошұри! = ахъ, чтобъ чортъ его взял! *Кп.* 315. (Когато пѣкой разсказва, а вый ушка ся чюдите, то така му говорите). Ч. 128. Ехъ, нека имъ са не ошұри! З. З.

II.

Па союзъ 1) и, и затѣмъ (*последовательность*): Токо три дни стори-ла, Па бѣ бели мѣнци узела Та на вода отхожда. Д. 35, 40—42. Ка жъ съгледа девер ъ Па си невести думаше. Д. 35, 58—59. Па жъ и Йскрен излѣгалъ, Та жъ у земникъ увѣде. Д. 34, 166—167. Здравн го Нонча здравн го, Догдѣ му рани-ти оздрави; Па си Нанчо по двор излѣзе Та си Игни думаше... Игна влѣзе в земници, Извади Панчу тифтици, Па се Панчо опаса Па си Ненчу продума. Д. 27, 17. 19—21. 28—31. Токо това изрече, на двора джелати додохъ, Девер Лала найдохъ. Па му глава обзехъ За уйча му, за Нягула. Д. 30, 55—59. Продай си, спнко, пушка-та и оштра сабя френгя, Па си купи, сино Татунчо, два бръзи бивола. Д. 31, 4—7. Татунчо сами помисли Па на копралка думаше Д. 31, 36—37. Я ви́кни, любе, та запѣй Па запѣй пѣсен с е́динъ гласъ Та да се чѣю с два гласа. Д. 34, 44—46. Па седна́ Тұрчин да обѣдѣва, робинка вѣзе мѣжко дѣтѣнце, та го отнесе на планина-та па му направѣ от павѣт лѣлка та жъ направѣ за двѣ хелици та па си турѣ мѣжко дѣтѣнце, та го залюбѣ и запоѣ му. Д. 37, 19—25. 2) и затѣмъ, и еще: Ама (моме) имать клетн татко, Не ке ми го даѣтъ; Па си имать клета майка, Не ке ми го даѣтъ. М. 392. 3) затѣмъ: „Ха! да та пусна, па да ма обадиши!“ Ч. 248. 4) затѣмъ, за нимъ (*оптѣнокъ преемственности*): Ако суръ еленъ ютренашъ, Научи ще ся па други, Нива-та да ти прогавъ. М. 130. 5) да, опять (*вм. пакъ*): Невѣста-та цѣлува рѣжъ на деверъ-тъ и му подаде шине-то, той шине малко, и го даде па ней, а ти го даде па свекръвж си. Ч. 20. На другія день майкя-та па месѣ турта и я прати по циганина да я носи на момче-то на школьо-то. Ч. 247. А циганена па го не пушаше, а искаше да го удави. Ч. 248. „Тое любе си утиде на госте, Ду година па ша си ти дойде!“ Вв. 94. „Чекай, моме, не бегай, Ти си моя, па моя“. М. 323. 6) да и: Но градъ Троюж да ся вземе было е трудно, за что-то былъ обыколенъ съ лѣкы стѣны, па и Троици-тъ ся храбро борили. I. 57. Прѣзъ Септемврѣй па пчелы-ты никакъ не подобрява излизаніе-то, па и чюждицы ги налѣгать по това врѣмя. Д. Д. 1870 p. 187. Тумбакъ-тъ па и всички други орадія до-